A°. 1832. N°. 129.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 27 October.

FRANKFORT, den 23sten October.

Een brief uit Berlijn, van den 10den dezer, behelst het volgende: « Men weet hier niet regt, wat men van de krijgstoerustingen der Franschen en hunne dreigende houding tegen Holland denken zal. Volgens den toon der dagbladen en de openingen der Fransche diplomaten, meent het Parijsche kabinet niet dan in overeenstemming met Engeland gemagtigd te zijn, om het Belgische geschil met het zwaard te beslissen, en beweert tot dezen stap de toestemming van lord *Palmerston* bekomen te hebben; terwijl daarentegen de heeren van de Engelsche zending alhier verzekeren, dat men er te Londen ver van verwijderd is, de onderhandelingen der conferentie door zulk eenen tusschenval te willen storen; dat men veeleer formeel geprotesteerd heeft tegen eenen maatregel, die op de staatkundige betrekkingen van gansch Europa van eenen zeer nadeeligen invloed zou wezen, en den met moeite behoudenen vrede ligt in gevaar zou kunnen brengen. Het is naauwelijks geloofbaar, dat, zonder eenige aanleiding, het Fransche kabinet plotseling zijne rustige houding zou verlaten hebben, in aller ijl aanstalten zou maken, welke vijandelijke oogmerken verraden, en indiscreet genoeg zou wezen, om aan zijne agenten te doen te kennen geven, dat dit alles op aanzoek, althans in overeenstemming met Engeland, geschiedt, om de eindelooze Belgische geschillen ten einde te brengen. Men is derhalve alhier van meening, dat óf eene partij hier om den tuin geleid wordt, en de zoo zeer geroemde naauwe verbindtenis der regeringen van Engeland en Frankrijk zeer los geworden is, óf dat ergens een Fransche agent het gewaagd heeft, om zijn ministerie te misleiden, ten einde hetzelve tot eenen onvoorzigtigen stap te brengen en aan de verdrietige diplomatieke verhandelingen een spoedig einde te maken. Wat ook de reden van deze onverwachte handelwijze van het Fransche kabinet moge wezen, zeker schijnt het, dat het tot zijn nadeel en niet dan met kwaadwillige bedoelingen daartoe is verleid geworden. Want zonder de medewerking van Engeland moet, in den tegenwoordigen toestand van Europa, elke demonstratie, tegen Holland gerigt, vruchteloos blijven; en zich bij gebrek aan kracht en aan wil ongeduldig te toonen, zou zoo veel zijn als aan de vijanden der regering het, in een land als Frankrijk, gevaarlijkste wapen der bespottelijkheid in de hand te geven. Overigens is het te vermoeden, dat lord *Palmerston* veel schuld aan het bestaande misverstand heeft, en dat hij eigenlijk het Fransche kabinet gecompromitteerd heeft, doordien hij, gelijk meermalen geschiedt, de gewigtigste zaken mondelijk heeft verhandeld, en op deze wijze zijne gezegden ligt eene uitlegging verkrijgen kunnen, die hij, als met zijne bedoelingen niet overeenkomende, naderhand niet beäamt. De aandacht is hier thans meer dan ooit op de Belgische geschillen gevestigd, en ofschoon de conferentie van Londen weder aan het beraadslagen is, vreest men echter, dat het haar, bij den strijd der wederzijdsche belangen, niet gelukken zal, de zaken in der minne bij te leggen.«

Een tweede brief uit Berlijn, van den 15den meldt: » Door een' koerier is er tijding uit Londen ontvangen, dat de Fransche en Engelsche gevolmagtigden wederzijds een verdrag onderteekend hebben (tot hetwelk echter de overige leden van de conferentie niet toegetreden zijn), waarin het geval voorzien wordt, dat er dwangmiddelen tegen Holland moeten gebezigd worden. Deze mededeeling heeft hier groote sensatie verwekt, inzonderheid vermits het Engelsche kabinet aan het Fransche bij dat protocol het regt zou toestaan, om Belgie in te trekken, indien alle pogingen, om den Koning der Nederlanden tot toegeeflijkheid te bewegen, vergeefs mogten zijn. Men verzekert, dat ons hof in geen geval den intogt van Fransche troepen in Belgie zal inwilligen.

— Volgens eenen brief uit Weenen, van den 16den October, is het thans beslist, dat *Karel X* en zijn gezin het keizerlijke kasteel op Hradschin zullen gaan betrekken en zoo lang bewonen zullen, tot dat een doelmatig gebouw in eene provinciale stad voor hen kan bestemd worden. De hertogin van *Angoulême* zal zich dadelijk na de aankomst des Konings te Praag derwaarts begeven. Zij ontvangt te Weenen dagelijks bezoeken van personen uit den hoogen adel en het diplomatieke ligchaam, onder anderen heeft de Russische gezant aan het Oostenrijksche hof de eer gehad aan haar voorgesteld te worden.

HAMBURG, den 23sten October.

Berigten uit Berlijn melden, dat met de verklaringen, door Pruissen aan Frankrijk gedaan, in verband worden gebragt gestelde orders om de krijgs-reserve vooreerst niet te ontslaan. Zeker is het ook, dat de rekrutering voor onderscheidene Pruissische legerkorps, in plaats van, gelijk gewoonlijk, in het vroegjaar, ditmaal thans reeds plaats vindt, en dit is alles, wat bij de Pruissische militaire inrigtingen voor noodig gehouden wordt, om binnen den tijd van drie weken 64 regementen infanterie gereed te hebben. Met kavallerie, en nog meer met de artillerie kan het echter niet zoo gemakkelijk gaan, ofschoon de remontepaarden in alle districten reeds aangewezen zijn.

Hoezeer bij den ouden tak der Bourbons de hoop nog levendig is, om eenmaal weder op den Franschen troon te komen, bewijst het volgende gezegde van den hertog *van Angoulême* tegen de officieren, die hem te Spandau bezochten: *Messieurs, je suis un pauvre fugitif, mais dans des temps plus heureux nous nous reverrons, et vous n'aurez qu'à dire, que vous avez été de la garnison de Spandau.* Ook hierin vindt men daarvan nog een bewijs, dat *Karel X* als zinnebeeld in zijn wapen heeft een afgehouwen eik, uit welks wortelen weelderige spruiten opschieten, met de zinspreuk: *Pourtant debout.*»

BRUSSEL, den 23sten October.

Volgens de dagbladen, heeft het nieuwe Belgische ministerie eenigzins de gedaante van het nieuwe Fransche, en heeft men ook daarin Frankrijk weder nageäapt. De verhouding is echter ook even als die van den aap tot den mensch. Zoo is onder anderen de geschiedschrijver der Fransche revolutie thans minister, terwijl de heer *Lebeau*, de nieuwe Belgische minister van justitie, die tegen hem overstaat, geene andere gelijkenis met hem heeft, dat hij zijn werk heeft *nagedrukt*. De Belgische minister van oorlog (de Fransche generaal *Evain*) staat op den hoogsten trap van vergelijking. Hij is geheel in de *Fransche uniform* gekleed, en heeft niets anders van eenen Belg, dan dat hij een Belgisch kokardje draagt.

— De *Courrier* deelt eenen brief uit Londen mede, waarin men het volgende leest: » Indien de Engelsche ministeriële bladen niet noodig keurden, om van tijd tot tijd nog van de expeditie, welke te Spithead gereed gemaakt wordt, te spreken en er liever van te gewagen, dan om als het ware te erkennen, dat zij om den tuin geleid zijn, zonde men hier niets meer van uwe (de Belgische) zaak hooren. Men heeft u geheel vergeten, en onze kooplieden, thans volkomen omtrent de ware bedoelingen van lord *Palmerston* gerust gesteld, hebben, als gewoonlijk, hunne zaken met Holland weder aangevat. Men leest de aanspraak van Koning *Willem* aan Zijne Staten-Generaal en bekent, dat hij meer doorzigt heeft gehad dan onze grooten van de beurs. Men spot openlijk met onze staatkundigen, als die waanden, dat Koning *Willem* voor onze demonstratiën, als ze maar een ernstig aanzien hadden, bang zou worden. Men denkt dat onze staatslieden het even als hunne dagbladen zullen maken; dat zij hunne dwaling niet terstond erkennen en zelfs de *uitrusting* van het eskader voortzetten zullen, hetzelve misschien van Spithead zullen laten uitzeilen, maar met stelligen last, om bij de eerste windvlaag uit het noordwesten terug te keeren. Het zal even zoo gaan als met de expeditie van den admiraal *Warren* in het afgeloopen jaar.

— De Fransche dagbladen spreken nog van eenen aanstaanden intogt van het Fransche leger van het Noorden in Belgie en bestemmen zelfs den 27sten dezer als den dag, waarop zulks zal plaats hebben. De troepen, welke tot dit leger behooren, rukken ook inderdaad al digter en digter aan de grenzen, en evenwel gelooven velen nog, dat er niets van komen zal. De voorstanders der revolutie in Belgie ergeren zich ten hoogsten over de wijze, waarop de Fransche dagbladen van het Belgische leger spreken, hetwelk zij, schoon thans, volgens de eigen opgave onzer dagbladen, veel talrijker dan het Hollandsche, evenwel niet in staat achten om dit laatste het hoofd te bieden; dit niet alleen; maar ook niet geschikt oordeelen om met het Fransche leger mede te strijden, daar hetzelve ongaarne in de achterste linie zal willen geplaatst zijn, en, vooraan gesteld, gevaar loopt, bij eenen onstuimigen of onberaden aanval geslagen te worden, waardoor ook het achteraan volgende Fransche leger in verwarring zou kunnen gebragt worden. Van daar ook misschien, dat de ministeriele Belgische dagbladen spreken van een plan, om het Fransche leger alleen te laten handelen.

's GRAVENHAGE, den 25sten October.

(*Particuliere correspondentie.*)

De onderhandelingen met de Londensche conferentie blijven weder

voortgezet te worden. Dingsdag laatsleden heeft er bij Z. M. een langdurige kabinetsraad plaats gehad en moet er gehandeld geworden zijn over de nadere voorstellen uit Londen, aan onze regering toegezonden. Na den kabinetsraad is er aan het departement van buitenlandsche zaken druk gearbeid, en, naar men verzekert, zijn aldaar nieuwe voorstellen opgemaakt, betreffende het geschilpunt nopens de vaart op de Schelde, waarmede de kabinets-koerier *Junot* vervolgens naar Londen is vertrokken. Men zal zich alzoo, welke gebeurtenissen er ook mogten plaats hebben, dezerzijds niet te wijten hebben, niet alles te hebben aangewend om den algemeenen vrede te behouden en alle opofferingen te hebben gedaan, die met de eer, de onafhankelijkheid en het bestaan van ons vaderland overeen te brengen waren. Men verzekert vrij algemeen, dat de laatstelijk uit Londen ontvangene depêches het berigt inhouden, dat de conferentie, immers de meerderheid harer leden, zich tegen alle hervatting van vijandelijkheden, van welke zijde ook, verklaard zou hebben en men, in dusdanig geval, de aangevallen wordende partij, zou ondersteunen. Men verwacht echter te gelijk, dat Frankrijk een beslissenden stap zal doen, en men betwijfelt hier den aanstaanden intogt zijner troepen in Belgie niet meer. Dat land schijnt besloten te hebben, door dezen intogt, of mogelijk wel, door deze militaire vertooning, te trachten aan de bestaande onzekerheid een einde te maken. In Nederland kunnen deze troepen echter eenen krachtigen tegenstand verwachten, en zoo zij de citadel mogten willen aanranden, zullen zij ondervinden wat de eensgezindheid van allen en een bevelhebber, gelijk de grijze *Chassé*, vermogen. Het kasteel is in de laatste dagen weder aanmerkelijk van allen levensvoorraad voorzien geworden en aan krijgsbehoeften ontbreekt het aldaar reeds sinds lang in geenen deele.

— Ter beurze van Amsterdam was gisteren het gerucht in omloop, dat de Koning op het adres der Staten-Generaal geantwoord zou hebben, dat de zaken ten spoedigste zouden geschikt worden. Eerst gisteren is dat adres door de Eerste Kamer aangenomen en heden morgen aan Z. M. door de deputatie der Staten-Generaal aangeboden geworden. Graaf *van Reede*, als voorzitter der Eerste Kamer, heeft daarvan den Koning voorlezing gedaan, doch het daarop door Z. M. gegeven antwoord is tot dus verre nog niet bekend, daar er geene openbare zitting der Tweede Kamer heden plaats heeft. Morgen verwacht men deze zitting. Inmiddels deelt men het adres mede, zoodanig als het Z. M. is voorgelezen, en van den navolgenden belangrijken inhoud is:

«SIRE! Nimmer naderden, bij de opening hunner zittingen, de Staten-Generaal Uwen troon met indrukken, als de tegenwoordige. Ook zij koesterden de niet ongegronde hoop, dat, door eene redelijke schikking, het doel van aller wenschen, aan den bezwarenden toestand des vaderlands een einde zoude zijn gemaakt en zien zich, door de ontvangene mededeelingen, in deze regtmatige verwachting te leur gesteld. Grievend is hun gevoel bij het beschouwen van den loop der onderhandelingen en voorstellen, aan de eene zijde gekenmerkt door gematigdheid en toegevendheid; eischen, aan de andere, met de eer en het onafhankelijk bestaan der natie onvereenigbaar; een staat, schoon klein, niet zonder roem, sints eeuwen onder die van Europa bekend, uit vermeend algemeen belang opgeofferd aan eene bevolking, die zich onlangs daarvan trouweloos en geweldig losscheurde; deelneming bij vreemde mogendheden, waar eerbied voor regt, hulp en medewerking mogt verwacht worden: dit is het wat ons overal treft. En wanneer wij met U. M. den toestand der buitenlandsche betrekkingen gadeslaan, dan zoude, bij het duistere daarvan, ligtelijk moedeloosheid kunnen geboren worden, zoo niet de eenparige overtuiging van het onregtmatige en onverdiende van zoodanige behandeling de natie reeds gewillig tot groote opofferingen in staat stelde, in haar nog levendig bleef, om er meerdere te brengen aan het behoud des vaderlands. Die kracht was het, die zich steeds, in de hagchelijkste oogenblikken, in Nederland op het luisterrijkste openbaarde, die het vroeger tegen de overwegende magt van vereenigde naburen staande hield, die, alle hinderpalen te boven komende, de herstelling van het door den overweldiger van Europa gesloopte staatsgebouw eenmaal voltooide, en die ook nu alleen, onder de leiding van U. M., het schragen kan en moet tegen de aanmatigingen of aanrandingen van eenen onregtvaardigen afval.»

«Wij mogen daarvan, met vertrouwen, de uitwerksels zien in de uitgebreide ontwikkeling onzer verdedigingsmiddelen, met zoo veel zorg en ijver binnen 's lands voorbereid en langs de grenzen op zoo voldoenden voet gebragt. De natie is fier op hare zee- en landmagt; zij draagt roem op hare schutterijen, alle met geen ander doel gewapend, dan tot verdediging van het vaderland en ter verkrijging van billijke vredesvoorwaarden, zoo reikhalzend bij voortduring verlangd.»

«Met genoegen vestigen wij, te midden van den druk der tijden, met Uwe Maj. het oog op de gunstige uitzigten, welke zoo wel onze handel, scheepvaart en landbouw, als onze overzeesche bezittingen nog opleveren, en die ons de hoop geven, dat wij, met wijs beleid en moed, wat ook ontrouw of geweld ons zouden pogen te ontnemen, onder de nijvere en handeldrijvende volken eene eervolle plaats zullen blijven behouden. Vlijt en werkzaamheid kenteekenden altijd het Nederlandsche volk; orde en naauwgezetheid zijn aan hetzelve, in de waarneming van bijzondere en algemeene aangelegenheden, eigen. Het onderwijs, onder alle standen verbreid, en ware vrijheid en verlichting alom bevorderende, moet deze nationale deugden steeds aankweeken en levendig houden.»

«Wij mogen daarbij den Goddelijken zegen niet voorbijzien, welken wij mede eerbiedig erkennen in het afwenden der onheilen, zoo vaak het gevolg onzer ligging aan zeeën en rivieren; maar bovenal in de matiging der vernielende ziekte, die een zoo groot aantal slagtoffers in de meeste landen maakte en ook tot ons is doorgedrongen. Wij danken het der Voorzienigheid, dat de maatregelen tot leeniging, met beleid daargesteld en allerwege door hulpbetoon en liefdadigheid ondersteund, hebben medegewerkt om deze plaag alhier met minder woede dan elders te doen heerschen, zoo dat wij de hoop mogen voeden, haar eerlang van ons te zien wijken. Ook onder deze teistering verloochende de natie hare inborst niet, maar behield die kalmte en beradenheid, welke, in rampen, het zekerst tot de uitkomst leiden.»

«Deze kalmte en beradenheid zullen ons mede in dit gewigtig oogenblik niet verlaten. Wij zullen de voorstellen, door Uwe Majesteit ons aangekondigd, in bedaarde en ernstige overweging nemen. Het burgerlijk wetboek, dit zoo aanmerkelijk gedeelte der nationale wetgeving, zal alzoo zijne voltooijing weldra kunnen bekomen. Niet minder belangrijk is alles wat tot de handhaving onzer geldmiddelen en van 's lands crediet betrekking heeft. Dit onderwerp zal onze gansche aandacht vereischen en met de grootste zorg door ons behartigd worden, opdat door de geschiktste middelen, bij de meeste orde en spaarzaamheid, de lasten, welke de noodzakelijkheid van de natie vorderen zal, haar zoo min mogelijk drukken.

«*Zwaar zijn deze lasten; maar eenig is de toestand, waardoor zij bevolen worden; en geen Nederlander die niet, als het de eer en onafhankelijkheid des vaderlands geldt, daarvoor alles veil heeft. Veel moge worden toegegeven om in het algemeen belang den vrede van Europa te bevestigen, maar zelfbehoud stelt aan deze toegevendheid palen, wanneer zij de uiterste grenzen is genaderd. Nooit offerde Nederland vrijwillig zijn onafhankelijk bestaan op, en meermalen verdedigde het dit met geringer middelen tegen aanzienlijke overmagt. Nog leeft in aller harten diezelfde gezindheid; nog waakt de God der vaderen, die, in de grootste gevaren, redding schonk. Met Uwe Majesteit vestigen wij op den Almagtigen regeerder ons vertrouwen, en verbeiden, sterk door eenstemmigheid van gevoelen en door de regtvaardigheid onzer zaak, de vrucht* EENER EDELE EN GROOTMOEDIGE VOLHARDING.»

DORDRECHT, den 24sten October.

Men is hier sedert eenige dagen nacht en dag bezig met het afschepen van brandstoffen, levensmiddelen en andere behoeften, inzonderheid naar het kasteel van Antwerpen, hetwelk men voor eenen geruimen tijd van alle benoodigdheden schijnt te willen voorzien; reeds zijn deze week achtervolgelijk van hier verscheidene schepen derwaarts vertrokken, en volgens de ontvangen orders moeten er nog een aantal, met de vertrokkenen een dertigtal uitmakende, met den meesten spoed beladen en afgezonden worden.

Mengelwerk.

Proces van Berrijer.

Plaatsgebrek heeft ons vroeger moeten doen besluiten, van het voornemen af te zien, om onzen lezers eenige bijzonderheden mede te deelen, wegens het zoo veel geruchts gemaakt hebbende regtsgeding van den Franschen gedeputeerde BERRYER. De cassatie van het tegen hem geslagen vonnis, de verwijzing van den beschuldigde naar het cour d'assises van *Blois*, zijn verhoor van den 16den en 17den October en dat van zijnen aanklager TOURNIER, of liever de onbegrijpelijke daadzaken, bij dat verhoor te voorschijn gekomen, die het tweede proces van den beschuldigde allerbelangrijkst en eenig in zijne soort maken, brengen ons tot de verpligting onzen lezers daarvan de hoofdbijzonderheden en den uitslag kenbaar te maken. De acte van beschuldiging hield in, dat de heer BERRYER zich aan niets minder had schuldig gemaakt, dan aan medepligtigheid aan de in het westen ontstane onlusten ter bevordering van den burgeroorlog, het omverwerpen van het gouvernement, alsmede het misbruik maken van de drukpers, ter daarstelling eener zamenzwering tegen de bestaande regering, en het werven van soldaten, dienstig tot het volvoeren zijner strafwaardige bedoelingen.

Uit de afgelegde getuigenis van den beschuldigde bleek, dat hij werkelijk als regtsgeleerde, na de revolutie van 1830, voortdurend met het waarnemen der bijzondere finantiele belangen van den hertog VAN BORDEAUX is belast geweest; dat hij, om die reden, een' brief van *Holy-Rood* (verblijfplaats van den Franschen ex-koning) betrekkelijk gezegde belangen heeft ontvangen; dat hij, ter bevordering dier zelfde belangen, eene reis naar *Engeland* had voorgenomen, zich bij den overleden mi-

minister PERRIER had begeven, die, zijne bijzondere gevoelens omtrent de BOURBONS kennende, hem had aangeraden, die familie te bewegen, om hunne bezittingen in *Frankrijk* zoo spoedig mogelijk af handig te maken, opdat het gouvernement niet in de onaangename verpligting zou moeten komen, dezelve verbeurd te verklaren; dat hij zich daarover niet aan den minister had uitgelaten en zijne reis geen voortgang gehad heeft; dat hij zich, volgens aangevoerde bewijzen, geenszins in de maand April in de *Vendée* heeft kunnen ophouden, zoo als zijne beschuldiging luidt; dat hij zich niet eer dan den 20sten Mei naar *Bretagne* had begeven, om geene andere dan proces-zaken; dat hij werkelijk te *Nantes* geweest is; van daar tien mijlen heeft afgelegd om met de hertogin VAN BERRY te spreken; dat hij, niettegenstaande zijne onwrikbare belangstelling in het lot dezer vorstin, gevoelens die hij zich niet schaamt openlijk te betuigen, haar nooit eenige andere dienstvaardigheid heeft betoond, dan overeenkomstig met zijne eer en het belang van zijn vaderland; dat hij zich niet verpligt achtte de bijzonderheden op te geven van zijn onderhoud met de hertogin; dat er zich acht of tien personen bij haar bevonden, wier namen hij meende te moeten verzwijgen; dat, met betrekking tot het aanraden van eenen burgeroorlog, hij in gemoede kon verklaren niets van dien aard ooit aangeraden te hebben; dat hij der hertogin nooit heeft aangeraden, om zich naar de *Vendée* te begeven; dat zijne ontmoeting met TOURNIER in April onwaar was, even als het aan hem ter hand stellen van eenige ten processe bijgebragte stukken, waarvan hij eerst kennis bekomen had bij zijn verhoor den 20sten September; dat, den 18den Julij de regter van instructie houder geworden was van een' brief des ministers MONTALIVET en eenige kopijen van brevetten, waarvan de oorspronkelijke stukken eerst den 24sten Julij door TOURNIER aan het geregt waren behandigd, zoodat de bewuste kopijen 40 dagen vroeger aan den beschuldigde zijn vertoond geworden. Op de voorlezing van het volgend stuk, *à charge*, bij den beschuldigde tijdens het huisonderzoek gevonden en van dezen inhoud: « de plaats, die gij mij aanwijst, is wel die, waarvan mijn brief gewag maakt; onder eenige zware boomen, digt bij eene graftombe, bevond zich een steen met deze letters: C. B. — op den rand dezes briefs staat: Uw brief verontrust mij. Ik had onder dezen steen een kistje verborgen, dat belangrijke papieren voor mij bevatte. Daar ik deze verberging in den nacht heb bewerkstelligd, zou het niet kwaad zijn naast de graftombe te laten graven;» — antwoordde de heer BERRYER, dat deze brief hem volkomen bewust was, maar niet zoo als dezelve hier werd medegedeeld. Deze brief is van vroegeren datum en bevat eenige veranderingen en doorhalingen van lateren tijd. Die veranderingen zijn van eenen schandelijken aard. Men doet het voorkomen of de letters C. B CAROLINE DE BERRY beteekenen; doch zie hier de echte toedragt der zaak. Het bewuste kistje werd mij toevertrouwd; het behoorde aan mevrouw DE COISLIN. Volgens aanwijzing in den brief, begaf ik mij naar de omstreken van *St. Cloud*, om, in bijzijn van den maire der plaats, het bewuste onderzoek te bewerkstelligen; het was in 1817. De brief lag bij mij in de middelste lade van mijne bureau, met het proces-verbaal van den genoemden maire. Men heeft 1817 uitgeschrapt en het gezegde proces-verbaal achterwege gelaten, en met behulp van zulk eene vervalsching wil men eene beschuldiging tegen mij staven, waarmede mijn hoofd gemoeid is. Maar nog meer. Op de voorlezing van eene andere nota, behelzende het plan eener leening van 25 millioen voor eene weduwe, moeder van een' minderjarigen zoon, antwoordt de heer BERRYER, dat ook ten opzigte van dat stuk eene gelijke infame vervalsching, heeft plaats gehad. De zaak is deze. Op het bewuste tijdstip bevond zich de markies TORSONIA, bankier van *Rome*, te *Parijs*, met wien ik, op verzoek van eenige makelaars, over eene leening, *uitsluitend* ten behoeve van het *gouvernement van Rome*, heb gehandeld. Aan het contract, betrekkelijk die leening, was een brief vastgehecht, door genoemden bankier geschreven; beide heeft men achterwege gelaten en eene nota ingeleverd van geene de minste beteekenis, om daardoor te bewijzen, dat ik eene leening voor *Holy-Rood* had trachten te bewerken. De obligatien der door mij bevorderde leening worden openlijk aan de beurs genegotieerd. Wat aangaat het door den heer MONTALIVET aangevoerde, dat de procureur des konings te *Nantes* den 3den Junij een onderhoud met den beschuldigde heeft gehad, daartegen spreekt een, op verzoek van den beschuldigde door den procureur eigenhandig geschreven, brief, behelzende, dat hij den 3den Junij een bezoek van den heer GRANVILLE en eenige vrienden van den heer BERRYER had gehad, en aan den minister wegens dat bezoek had geschreven *als of hij den heer* BERRYER *zelven gesproken had.*

Nog verklaart de heer BERRYER dat de koninklijke procureur van *Nantes*, tijdens zijne detensie aldaar, hem was komen bezoeken in zijne gevangenis en hem had verklaard, zijne verdediging zelf op zich te willen nemen, wanneer men mogt voortgaan hem te vervolgen; en, niettegenstaande die verzekering, zijne inbeschuldigingstelling en vonnis gevolgd was.

Drie getuigen worden vervolgens gehoord; de eerste TOURNIER, zich noemende luitenant kolonel, die de zotste tegenstrijdigheden te voorschijn brengt, te breedvoerig om op te sommen, en zich gedurig verontschuldigt door gebrek aan geheugen, zeggende dat hij den volgenden dag beter in staat hoopte te zijn, om alles naauwkeurig op te geven; maar den volgenden dag schreef hij een briefje aan den president, dat hij dood ziek was. Twee geneesheeren gaan om hem te onderzoeken en vinden hem alles behalve ziek. Het hof besluit om dezen getuige niet verder te hooren. De tweede was de kommissaris van politie VASSAL, die het huisonderzoek bij den heer BERRYER had gedaan. Deze verklaart, dat hij de bewuste nota der leening bij zekeren bankier JAUGE, van gelduitdeeling aan de carlistische partij beschuldigd, had gevonden, die gezegd had daarover met den heer BERRYER te hebben geraadpleegd: *Eene leening voor eene weduwe, moeder van eenen minderjarigen zoon*, zegt de heer BERRYER: ja ik herinner mij zulks, maar ook, dat ik hem naar mijnen vader heb verwezen. De bewuste brief met de letters C. B., schijnt hij in twijfel te trekken. Als ik den datum van 1817 had gezien, zegt hij, zou ik zeker dit stuk niet als een beschuldigings bewijs hebben medegenomen. Kortom, de getuigenissen van dezen man strekken allen ter veront- in plaats van ter beschuldiging van BERRYER. Ook de verklaring van den derden getuige, den heer GRANVILLE, neemt de bezwaren, tegen BERRYER ingebragt, weg: zoodat de advocaat-generaal zelfs, in plaats van eischer, verdediger van den beschuldigde wordt, de jurij hem onschuldig verklaart en de heer BERRYER zegepraalt over eene vervolging in regten, die de diepste verontwaardiging bij al de aanwezigen gedurende de debatten heeft te weeg gebragt.

— Een der dagbladen laat zich aldus over deze zaak hooren: « Hoe! gedurende vier maanden wordt een afgevaardigde (de heer BERRYER is lid van de kamer) buiten toegang gesteld en van gevangenis tot gevangenis gesleurd, terwijl hij vruchteloos om regters vraagt. Voor zulk eene schrikkelijke vervolging moeten zeker zwaarwigtige redenen bestaan. Hoort nu eens toe: Den 3den Junij (zoo zegt men), wordt de heer BERREYER door den procureur des konings van *Nantes* verhoord. Deze ijverige ambtenaar deelt terstond aan het gouvernement belangrijke verklaringen mede, welke hij uit den mond van den beklaagde zelve opgeteekend heeft. Gewis zijn die informatien van zeer ernstigen aard; ja! want de ministeriele bladen melden u, dat de heer BERRYER door zijne bekentenissen al zijne vrienden in ongelegenheid gebragt heeft. De heeren CHATEAUBRIAND, HYDE DE NEUVILLE en FITZ JAMES worden inderdaad in hechtenis genomen. Wat heeft dan toch de heer BERRYER op den 3den Junij aan het licht gebragt? Dat verneemt gij nu uit het regtsgeding. De heer BERREYER heeft den 3den Junij niets gezegd, niets bekend: want de heer BERRYER heeft den procureur des konings den 3den Junij niet eens gesproken. Den 11den Junij heeft hij voor het eerst dien openbaren ambtenaar gezien. Kan men het gelooven? Heeft men ooit van zulk een schandaal bij de justitie gehoord? Maar dit is nog niet genoeg. Brieven en stukken, welke bij den heer BERRYER gevonden zijn, worden verdonkerd en vervalscht, en daarop bouwt men eene aanklagte om hem ter dood te doen veroordeelen. O tijden! O zeden!»

Aan Willem den Regtvaardige, Koning der Nederlanden.

(ODE, geplaatst den 12den September 1832, in het Provinciaal Blad van *Besançon* (1)).

Justum et tenacem propositi virum
Non civium ardor prava jubentium,
Non vultus instantis tyranni
Mente quatit solida.

(HORATIUS.)

Een *vrijheid woont op aard', die rein, vol eigenwaarde,*
Een zuivre dienst verlangt; Een, *die steeds ontucht baarde;*
Als Priesteres van Baal aan 't schand-altaar verpand,
Kruipt de een in 't slijk, vervoert, bedwelmt, verteêrt de volken
Stuwt hen in 's afgronds kolken,
Een blinddoek voor het oog, een fakkel in de hand.

Maar de andre, een' reine maagd, strooit uit haar vruchtbren hoorn
De duurste schatten uit, voor wie haar dienst behooren;
Haar wagenrad plast niet door bloed en tranen heen;
Een leeuw, zoo fier als edel, bewaakt de onsterfelijke:
Dat haar geen slang bereike,
Wier troon rust op de wet; wier kracht op zuivre zeên.

En deze laatste, thans ontvloôn aan onze streken,
Is naar den kostbren grond des trouwen Bats geweken;
Daar voerde Nassaus hand haar outerbouw ten top!
De vruchtbre Oranjeboom, rijk in welriekend lover,
Spreidt trouw zijn schauw er over,
En beider geur, vermengd, trekt naar den Hemel op!

'k Doorkruiste, Oud-Nederland! *uw bloeijende landsdouwen,*
En juichend riep mijn hart: « Moog' u Gods gunst behouên,
Land, dat uwe eer bewaart! Volk met de trouwste borst!
Voor eeuwig leeft uw roem, uw glans, wat ook verander!
God schiep hier d'een voor d'ander;
Den Vorst voor zulk een Volk; een Volk voor zulk een Vorst!»

Gij, Koning! d'Eenige der Vorsten onzer tijden,
Wien eens 't geschiedverhaal een schitt'rend blad zal wijden,
Als jong'ling hebt ge in 't veld en tegen 't lot gestreên:
De hut was u bekend, den krijgsman schaarsch gerijvend;
En, als het zee-wier drijvend,
Voerde u een storm naar 't land der bannelingen heen.

Vorst, tot uw titels hoort ook de eernaam van Regtvaardig.
Twee werelden in strijd, zij keurden u dien waardig. (2)
De kunsten vonden eens op Laken *brood en lof;*
En toen geen plek hem bleef, waarop zijn hoofd kon rusten,
Verjaagd van onze kusten,
Vond Frankrijks banneling een schuilplaats aan uw hof.

Van daar 't ondankbaar loon; meest hooge weldaân eigen!
Zelfs ARNAULT, ARNAULT *zelf, bewaart een schand'lijk zwijgen;*
Maar als getuige blijft uw troon vol roem bestaan:
De Vorsten stuitten uw stem, toen wetteloos bemoeijen
Europa *klonk in boeijen;*
Vrijzinnig riept gij toen: « Gij zult niet verder gaan!»

---

(1) In de Bredasche Courant, van den 18 dezer, las ik bovenstaande, mijns inziens, in haar oorspronkelijk Fransch uitmuntende *Ode*, door den heer A. DE LOY, een Franschman, op den 24. Augustus ll. aan het bad te *Wiesbaden* vervaardigd, die het Hollandsch hart te meer streelt, omdat dezelve door eenen onpartijdigen vreemdeling is gesteld. Het griefde mij dus, dat een groot gedeelte mijner landgenooten dezelve niet zouden verstaan: van daar mijn plan, om haar, zoo getrouw mogelijk, in de eigen maat over te brengen, en vervolgens aan de Redactie der Arnhemsche Courant ter plaatsing aan te bieden.

(2) De *Vereenigde Staten* en *Engeland*, die onzen Koning tot scheidsman in hunne geschillen benoemden.

Thans, daar, bij 't hollen van des oproers dolste horden,
De vrees, dier koningen ten raadsvrouw is geworden,
Zijt gij het, die den troon voor de eerloosheid bewaart;
Onwrikbaar, met een' geest, den waren Wijzen eigen,
Belacht gij 't overmoedig dreigen,
En Nassaus wapenleus galmt: « 'k Blijf mijne afkomst waard! » (3)

Laat andren vrij bezwalkte kroonen schragen,
Gij blijft den grootschen naam van Hollands Vader dragen,
Een edelmoedig Volk grondt op u al zijn hoop:
Die hoop stelt niet te loor; al kampt Euroop haar tegen;
En met zijn sterken degen
Houwt eens Oranje in twee den Gordiaanschen knoop.

De waarheid zegepraalt; en door haar regtverkrachting
Is Belgie niets meer dan voorwerp van verachting;
Met deernis ziet men thans dat volk in 't slijk vergaan.
Zoo bood eens 't oude Sparte, *om aan haar kloeke zonen*
Den wijnroes te vertoonen,
Hun oog een dronken slaaf ten eeuw'gen afkeer aan.

Maar sluit de vreemdling zich aan Brabands plunderbenden
En onderstaat hij zich om MAURITS *grond te schenden;*
Dien grond, die steeds der deugd en vrijheid schuilplaats bood;
Breekt los dan als weleer met woede niet te toomen!
Breekt los Bataafsche stroomen!
Neemt hem herbergzaam op in uwen koelen schoot: —

Opdat de Zwijger in zijn praalgraf zich verheuge;
Opdat hun vonnis lang den aardschen vorsten heuge;
Opdat der vrijheid nog een roemrijk plekje rest;
Opdat voor 't minst toch eens, bij 't rollen van de tijden,
Ontsnapt aan 't schipbreuk lijden,
De zaak eens CATO's *ook de gunst der Goden vest'!*

Naar het Fransch,
door Mr. J. WESTENBERG, te *Kampen*,
den 23sten September 1832.

(3) *Je maintiendrai!*

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 25sten October.

			gebl.				gebl.
N. Werk. Schuld	42¼	à 43¼	42⅝	S. Perp. rente Par.		à	
» Uitgest. dito	⅞	à 1		» Dito Amsterd.	49¼	à 50¼	49½
» Kans-Biljetten	15¾	à 17	16	» Obl. te Londen	29¾	à 30¼	30
» Amort. Sijnd.	71¾	à 73¼	72	» Uitgest. schuld	7¼	à 7¾	
» Dito dito	56¾	à 58	57	O. Obl. Ween. bank		à	
» Losrenten dito		à		» Dito		à	
» Oorlogslasten	92¾	à 93¾	93	» Cert. *Goll.* en Co.		à	
» Schatkistbiljet.	99	à 99¼	99⅛	» Obl. Metalliek	84½	à 85	84¾
» Dito	99	à 99¼	99⅛	» Idem London		à	
» Renversalen	7	à 7½	7¼	» Bank-Actien *f*		à	
» Neg. 1831 6 pCt.	98¾	à 99¼	98¾	» A. *f* 160 *Roths.*		à	
» Dito 1832 5 pCt.	79½	à 81¼	79¾	» Dit. *f* 250 dito		à	
» Handelmaats.	86¼	à 87¼	86½	Pruissische loten	90¾	à 90½	
F. Inschrijving	67¾	à 68¼	68	N. Cert. *Falconnet*	74	à 74½	74¼
» Dito Certific.		à		» Dito Londen		à	
R. Obl. *Hope en Co.*	95½	à 96¼	95¾	D. Neg. Londen		à	-
» Dito 1828 en 1829	97	à 97¾	97¼	E. Geconsolideerde	84	à 84½	
» Inschrijving	60	à 61¼	60½	B. Neg. 1824		à	
» Dito Certificat.	59¾	à 60¼		G. Obligatien	22	à 24¾	
» Ct. Hamb. Adm.		à		» Mexico		à	
» Dito Negot. 1831	86½	à 87		P. Aand. Neg. 42 m.		à	
» Te Lond. geneg.		à		A. Aand. Neg. 3sted.		à	

De Fondsenmarkt was in het begin prijshoudend en er werden vele aankoopen in Hollandsche fondsen gedaan; dan er deden zich vervolgens vele verkoopen op, waardoor de markt zeer flaauw is gebleven.

Geachte stadgenooten! Hoe gaarne wij u allen mondeling ons erkentelijk gevoel zouden willen uitdrukken voor de deelneming in onze smart, betoond bij het verlies van onzen dierbaren zoon, *LOUIS AMEDÉE*, zijn wij echter daartoe niet in staat. Ontvangt daarom, langs dezen weg, onzen hartelijken dank, en gelieft deze algemeene dankbetuiging, als eene bijzondere aan te nemen.

ZUTPHEN,
den 23sten October
1832.

L. ANDRÉ,
M. B. ANDRÉ,
geb. HOYER.

Heden overleed alhier de Wel Ed. Heer *STEPHANUS PIETER SWEN*, in den ouderdom van ruim 54 jaren.

ZUTPHEN,
den 24sten October
1832.

C. HENNY.
Executeur Testamentair.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.
AGENTSCHAP *ZUTPHEN*.
AANBESTEDING.

De AGENT van het DOMEIN te *ZUTPHEN* zal, op Dingsdag den 30sten October 1832, des morgens ten 10 ure, ten huize van *THEODORUS VERHOEVEN*, op den *Bylandschen Waard*, in 't openbaar aan den minsteischenden, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur van *Herwen en Aerdt*, aanbesteden:

Het daarstellen van eene NIEUWE VARKENSTAL, op het Nieuwe Waardmanshuis, op den *Bylandschen Waard*, met de LEVERANTIE der daartoe vereischte MATERIALEN en verdere aan te wijzene VERNIEUWINGEN.

En zulks op alle zoodanige Conditien als voor de daarbij belanghebbende ter visie liggen, zoo ten Kantore van den Heer Administrateur der Domeinen in het Eerste Ressort te *Arnhem*, en van den Heer Agent van het Domein te *Zutphen*, als ter Secretarien der Gemeenten van *Herwen en Aerdt*, *Zevenaar*, *Duiven* en *Pannerden*.

Voorts te *Herwen*, bij *W. MULDER*; te *Aerdt*, bij *R. VERHOEVEN*, aan den Molen; te *Lobith*, bij *P. JANSEN* en bij den Opzigter der Domeinen *A. C. VERHOEVEN*; te *Zevenaar*, bij *A. VERMEER*, in *'t Hof van Berlijn*; te *Duiven*, bij *F. BORGERS*; te *Groessen*, bij *E. VAN LEUVEN*; te *Westervoort*, bij *A. BUS*; te *Pannerden*, bij *R. VERWAIJEN*; te *Elden*, bij *RYNTJES*, in *de Zwaan*; te *Millingen*, bij *H. RYMERS*; te *Lent*, bij de Wed. *A. CRYNEN*, aan de Waal; te *Elst*, bij de Wed. *ALBERS*, aan den Dijk; te *Huissen*, bij *AALBERS*; te *Arnhem*, bij de Wed. *PULSERS*, in 't Koffijhuis; te *Nijmegen*, bij *HARTMAN*, in *'t Klokje*; te *Dieren*, bij *BRINKHORST*, in *de Kroon*, en te *Doesborgh* aan 't Veerhuis.

Terwijl nadere informatien te bekomen zijn zoo bij voornoemden Heer Agent als bij welgemelden Opziener.

De Agent voornoemd,
J. VAN LAMSWEERDE.

---

§ † † Mr. *J. M. DE KEMPENAER*, Advocaat, en Mr. *VISSCHER BOURICIUS*, Procureur te *Arnhem*, als gemagtigde van den Heer Mr. *A. R. VAN AKEN* en *J. MOOJEN*, Echelieden, te *Apeldoorn*, zijn voornemens op Zaturdag den 17den November 1832, des morgens om elf uren, te *Apeldoorn*, in het Logement *den Moriaan*, publiek te doen inzetten, en veertien dagen daarna, den 1sten December, op gezegde plaats en uur, te verkoopen: Een zeer solied en sterk gebouwd BUITENVERBLYF, met eenen om en bij het Huis gelegenen TUIN, groot een en een halve Bunder, gelegen te *Apeldoorn*, *Beekzigt* genaamd. Het Huis is voorzien van zeven meest behangen en gestukadoorde KAMERS, ruime KEUKEN, KELDERS en DOMESTIEKEN-KAMER; bij hetzelve eene SCHUUR, gemakkelijk tot Stalling in te rigten; de Tuin is beplant met fijne VRUCHTBOOMEN en velerlei PLANTSOEN. — Een en ander is zeer aangenaam gelegen aan den Straatweg op *Deventer*, nabij de Havenkom van het Griftkanaal, en kan aanvaard worden op 1o. Februarij 1833.

Informatien te bekomen bij gezegde Heeren, en ter bezigtiging kan men zich dagelijks aan het Huis zelve vervoegen.

PUBLIEKE VEILING.

Op Donderdag den 8sten November dezes jaars, des voordemiddags om 10 uren, zal ten huize van den heer *BEHNEN*, Kastelein te *Elten*, en ten overstaan van den Koninklijken Rentmeester der Domeinen, den Heer *CASPARY*, overgegaan worden tot den publieken verkoop aan den meestbiedenden van

DE VOORMALIGE ABDYE
HOOG-ELTEN,

Gelegen in het Schoutambt *Elten*, bestaande uit diverse GEBOUWEN, eenige honderd Morgen BOUW- en WEIDELAND, BOSSCHEN, JAGT en VISSCHERY, alles behoorende tot de Koninklijke Domeinen.

De voornoemde Abdije is gelegen bij de stad *Elten*, kort bij de Nederlandsche Grenzen en in de nabijheid van de steden *Arnhem*, *Cleve* en *Emmerick*, op eene hoogte, van waar men de fraaiste gezigten over den Neder-Rijn kan genieten; het is daarom niet alleen eene zeer aangename maar ook eene voordeelige Bezitting.

De Voorwaarden en Kaarten kunnen ten Kantore van den Heer Rentmeester der Domeinen te *Cleve* ingezien worden.

De Weduwe *URLIGS*, in de Abdij-Woning te *Hoog-Elten*, is belast de gezamenlijke Gebouwen, en de Houtvester-Assistent, *MEISTERS*, te *Hoog-Elten*, de gezamenlijke Perceelen, op de plaats zelve, op verlangen nader aan te wijzen.

De Rentmeester der Domeinen, de Heer *CASPARY*, is geantoriseerd, naar omstandigheden, voor het gedane Gebod de definitive ratificatie te verleenen.

Dusseldorf, den 12den October 1832.

Koninklijk Pruissische Regering,
Afdeeling der Administratie van directe Belastingen en der Domeinen en Bosschen.

---

† † § Met 1o. November 1832 binnen *Arnhem*, op den hoek der Oever- en Rijnstraten, bij den ingang der stad, TE HUUR, een ruim HUIS en wel ingerigte GRUTTERY; te bevragen bij *PAKOT*, in *den Dusseldorper Wagen*, te *Arnhem*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.